

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број:118-0-Рев-09-000 003
Бања Лука, 26.2.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Петра Бајића, као предсједника вијећа, Драгослава Лукића и Јанка Нинића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца М. Ј. сина М., из У. Општина Т. кога заступа пуномоћник Н. К., адвокат, Т., Улица... против тужене РС-Министарства... - Другостепене дисциплинске комисије Б. Ј. коју заступа ПРС, Сједиште замјеника Д., а ПРС заступа његов замјеник М. Г., ради заштите права из радног односа, одлучујући о ревизији тужене против пресуде Окружног суда у Добоју број 013-0-Гж-07-000 725 од 24.9.2008. године, у сједници вијећа одржаној 26.2.2010. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Теслићу број 087-0-П-06-000 307 од 28.9.2007. године поништена су рјешења Министарства... ЦЈБ, Дисциплинског суда Д. број 11-125-71/06 од 22.9.2006. године и Министарства... -Другостепене дисциплинске комисије Б. Ј. број К/Б-5-125-322/06 од 20.11.2006. године (став 1. изреке); тужена РС-Министарство..... (у даљем тексту: тужена) обавезана је да тужиоца М. Ј. сина М. (у даљем тексту: тужилац) одмах врати на посао (став 2.); тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 974,00 КМ у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под пријетњом извршења (став 3.).

Другостепеном пресудом Окружног суда у Добоју број 013-0-Гж-07-000 725 од 24.9.2008. године жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда

Побијаном првостепеним рјешењем тужене-ЦЈБ, Дисциплинског суда Д број 11-125-71/06 од 22.9.2006. године тужилац је оглашен дисциплински одговорним за двије теже повреде радне дужности и то:

1. за „ометање и избјегавање појединих процесних радњи у унутрашњем поступку“ из члана 4. став 1. тачке 15. Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности полицајаца и других запослених у Министарству... РС („Службени гласник РС“ број 4/04, у даљем тексту: Правилник); повреду је починио „на тај начин што је, као полицајац ПС Т., дана 23.06.2006. године у службеним просторијама ПС Ту Т., у току вођења унутрашњег поступка, избјегао дати тражену изјаву инспектору за унутрашњу контролу тако што исту није написао, усмено образложивши да неће давати никакве изјаве док је под суспензијом, након чега је самовољно, без одобрења напустио службене просторије“;

2. за „бављење активностима супротно члану 54. став 3. Закона о унутрашњим пословима“ из члана 4. став 1. тачка 17. Правилника, повреду је починио „на тај начин што је, као полицајац ПС Т., у вријеме кад није био на дужности у току маја 2006. године, на приједлог Социјалистичке партије – Општински одбор Т., обављао функцију предсједника Гласачког одбора у мјесту У., општине Т.“.

Вијеће Дисциплинског суда ЦЈБ Д му је за ове повреде, на основу члана 6. Правилника и члана 2. Правилника о измјенама и допунама Правилника о дисциплинској и материјалној одговорности полицајаца и других запослених у Министарству... РС („Службени гласник РС“ број 14/05, у даљем тексту: Правилник о измјенама и допунама Правилника) изрекло, с обзиром да је „за предметне повреде сакупио 20. казних бодова, а за повреде из ранијег периода сакупио 8. казних бодова, што све укупно износи 28. казних бодова“, дисциплинску мјеру-престанак радног односа.

Другим оспореним рјешењем тужене, Кабинета министра, Другостепеног дисциплинског суда Б.Л. број К/Б-5-125-322/06 од 20.11.2006. године одбијена је тужиочева жалба и потврђена одлука Првостепеног дисциплинског суда ЦЈБ у Д број 11-125-71/06 од 22.9.2006. године о изреченој дисциплинској мјери – престанак радног односа.

односно обављање додатног занимања из члана 54. став 1. Закона о унутрашњим пословима („Службени гласник РС“ број 48/03, у даљем тексту: ЗУНП), јер је „Уставом као и другим законима грађанима дата могућност да учествују у раду локалне самоуправе а што не представља политичку активност“. Суд се је позвао и на одредбе члана 219. Изборног закона Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“ број 23/01) и члана 11. Закона о измјенама и допунама Изборног закона Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“ број 20/04) из којих произлази да представници свих политичких странака и независних кандидата који су овјерени за судјеловање на изборима, морају бити заступљени у бирачким одборима. Приједлоге кандидата за састав бирачких одбора странке су дужне доставити општинској изборној комисији најкасније 30 дана прије дана именовања бирачких одбора. Представник политичке странке не мора бити члан те странке. Тужиоца је у гласачки одбор предложила Социјалистичка партија – Општински одбор Т., али он није био њен члан. Полазећи од тога да је оспореним актима тужене тужиоцу изречено 20 казних бодова и да он из ранијег периода има 8 казних бодова, те да је починио само једну тежу повреду радне дужности из члана 4. став 1. тачка 15. Правилника, а не и другу из члана 4. став 1. тачка 17. Правилника, првостепени суд је поништио оба акта (рјешења) тужене и удовољио тужбеном захтјеву.

Чињенична утврђења и правна схватања првостепеног суда прихватио је и другостепени суд, указавши на околност да се према члану 7. Правилника мјера престанка радног односа изриче за повреду радне дужности из члана 4. тачке 19. до 37. Правилника (а такве повреде радне дужности нису стављене на терет тужиоцу).

Схватања нижестепених судова су у основи правилна,

Ревизија није основана.

Како је већ напоменуто, тежа повреда радне обавезе из члана 4. став 1. тачка 17. Правилника је „бављење активностима супротно члану 54. став 3. Закона о унутрашњим пословима“. Чланом 54. став 3. ЗУНП прописано је: „Запослени у Министарству“ (мисли се на Министарство.....) „не могу обављати функцију у законодавним и извршним органима власти у Републици нити бити чланови управних и других органа у предузећима и другим правним лицима и политичким странкама“.

наше партије“). Правилан је према томе закључак нижестепених судова да тужилац, тиме што је као полицајац Полицијске станице Т., у мају 2006. године на приједлог Социјалистичке партије – Општинског одбора Т. обављао функцију председника бирачког (гласачког) одбора у У., није починио тежу повреду радне дужности „бављење активностима супротно члану 54. став 3. Закона о унутрашњим пословима“ из члана 4. став 1. тачка 17. Правилника.

Тужиоцу је за обје повреде радне дужности (из члана 4. став 1. тачка 15. и члана 4. став 1. тачка 17. Правилника) утврђено 20 казних бодова, а за повреде из ранијег периода 8 казних бодова примјеном одредбе члана 2. став 5. Правилника о измјенама и допунама Правилника, што укупно износи 28 бодова. Према тој одредби раније повреде радне дужности ће се узети у обзир приликом изрицања одговарајуће дисциплинске мјере; у ову сврху, бодови стечени за било коју повреду у протеклих три године ће се сабрати, помножити са фактором 0,2 и додати бодовима из текућег дисциплинског прекршаја те такви примјенити да би се донијела одговарајућа дисциплинска мјера. Према члану 2. став 1. алинеја 4. и ставу 2. Правилника о измјенама и допунама Правилника, за 25 казних бодова или више, може се изрећи мјера престанка радног односа. Смисао наведених одредаба је у томе да се ова мјера изриче само за текуће дисциплинске прекршаје, а не за укупан број казних бодова добијен сабирањем са казним бодовима за повреде радне дужности из ранијег периода по члану 2. став 5. Правилника о измјенама и допунама Правилника. У прилог таквом схватању је пропис садржан у члану 7. став 2. Правилника, по којем се мјера престанка радног односа изриче када лице сакупи 40 или више казних бодова из садашње повреде или претходних повреда радне обавезе, за било коју повреду радне дужности из протекле три године. Треба напоменути и то да тужилац није починио повреде радних дужности из члана 4. став 1. тачке 19. до 40. Правилника, за које се под одређеним условима обавезно изриче мјера престанка радног односа (члан 3. Правилника о измјенама и допунама Правилника, којим је измјењен члан 7. став 1. Правилника).

Тужиоцу је за садашњи дисциплински прекршај из члана 4. став 1. тачка 15. правилника утврђено 20 казних бодова, ако се не рачунају казни бодови за раније повреде радне дужности по члану 2. став 5. Правилника о измјенама и допунама Правилника. За тај број казних бодова нису ни по оцјени овог суда били испуњени услови из члана 2. став 1. алинеја 4., става 2. и члана 3. Правилника о измјенама и допунама Правилника, односно из члана 7. став 2. Правилника, да би се изрекла мјера престанка радног односа.

законом Босне и Херцеговине, чланом 2. 13., став 1. („Службени гласник БиХ“ број 23/01) и у складу са одредбама Упутства о именовању бирачких одбора („Службени гласник БиХ“ број 25/02) и чланом 12. Закона о референдуму („Службени гласник РС“ број 4/93). Дужност чланова гласачког одбора је организовање и обезбјеђење регуларности гласања на одређеном гласачком мјесту. У вршењу тих обавеза предсједник и чланови гласачког одбора не испољавају своја политичка опредјељења, него се старају да се процес гласања проведе у складу са одговарајућим законским одредбама.

2. У ревизији се тврди „да наведеним чланом“ (мисли се на члан 54. ЗУНП) „није било могуће предвидјети све могуће радње које се могу учинити, истим су предвиђене опште одредбе које се могу примијенити на активности које нису у вези са полицијским пословима или које су изричито одређене другим прописима, као што је волонтерски рад“. Чланом 54. ЗУНП ограничавају се права полицајаца у циљу стварања претпоставки за што успјешније извршавање послова и задатака из дјелокруга њиховог рада. Прописи о ограничењу слобода и права грађана (у овом случају-полицајаца) због специфичности ове пробелематике, тумаче се најуже, дакле врло рестриктивно. Из тих разлога неприхватљив је став тужене као ревиденткиње на који је указано и који се залаже за веома широко (екстензивно) тумачење прописа члана 54. ЗУНП. Другим ријечима – да је сматрао да „све активности везано за процедуре избора, имају директне везе са страначким активностима и опредјељењима“, како се тврди у ревизији, законодавац би такве одредбе унио у законски текст.

3. У уводном дијелу ревизије наведено је да се ревизија подноси „због пвореде одредби члана 240. став 2. ЗПП“. Чланом 240. став 2. парничном поступку („Службени гласник РС“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 и 49/09, удаљем тексту: ЗПП) прописано је да се ревизија не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања. Нижестепени судови не само да нису починили ову повреду одредаба парничног поступка, него је с обзиром на њен садржај нису ни могли починити.

Пресуде нижестепених судова немају, према томе, недостатке на које указује ревиденткиња, односно на које овај суд пази по службеној дужности. Ревизија тужене је из тих разлога одбијена као неоснована на основу члана 248. у вези са чланом 241. ЗПП.

Предсједник вијећа

Петар Бајић